

[Alfred Jensen.]

medlemskab — der er de to kategorier — ikke har fået nogen forhøjelse, til trods for at de efter det oprindelige lovforslag også havde mulighed for gennem deres kasse at få en sådan tillægshjælp. Jeg erindrer om, at da vi behandlede arbejdsløshedsloven sidst, blev det erkendt, at forhøjelserne for ikke-forsørgere knap var så store, som de burde være, og som de var for forsørgere og for kategorien ikke-forsørgere med over 15 års medlemskab, med den begrundelse, at nu gav man de pågældende huslejhjælp. Jeg synes ikke, dette argument er holdbart. Jeg ser ikke, at der er nogen som helst begrundelse for, at man ikke har givet disse to kategorier af ikke-forsørgere en forhøjelse af det foreslåede dagpengebeløb så nogenlunde svarende til det, man har foreslået for forsørgere.

Om børnetillæget vil jeg gerne sige, at vi naturligvis betragter det som et gode, at man forhøjer alderen fra 17 år til 18 år, og det vil for mange være en stor lettelse i det daglige liv. Aldersgrænsen var et af problemerne, men det store og afgørende problem med hensyn til børnetillæget var i og for sig børnetillæggets størrelse. Jeg har i så henseende ved forskellige lejligheder gjort opmærksom på, hvor utilstrækkeligt dette børnetillæg var og i og for sig også er efter den ændring, der her er foreslået. Vi har så ofte diskuteret, hvad omkostningerne ved et barn er, og jeg har den ene gang efter den anden henvist til det, at normalbidraget udgør omkring 1 500 kr. Men når man så byder arbejdsløse et beløb, der udregnet for hele året kommer til at ligge mellem 500 og 600 kr., siger det sig selv, at det er et alt for ringe beløb. Når man dog har været inde på problemerne og talt så meget om familierpolitik og hensynet til børnene og ungdommen, så forstår jeg ikke, at man ikke har taget dette spørgsmål op med en løsning for øje, og jeg opfordrer udvalget til mellem anden og tredje behandling at se på det spørgsmål og finde frem til en større forhøjelse af børnetillæget end foreslået. Jeg skulle tro, det var muligt at nå frem til en bedre løsning.

Jeg kan, hvad huslejhjælpen angår, kun hilse med tilfredshed, at de argumenter, jeg har fremført, godkendes, og også hvad

regeringspartiernes ordfører har anført som begrundelse for, at man har forhøjet huslejhjælpens maksimum fra 125 til 150 kr. om måneden.

Jeg skal endvidere udtale min tilfredshed med, at man går over til at beregne huslejhjælpen pr. afkontrolleret dag. Det er også et af de spørgsmål, jeg på den kommunistiske gruppes vegne har fremført. Jeg forstår det sådan, at det nu overlades til kasserne at afgøre, hvilke terminer man vil have, og hvordan det i det hele taget skal udformes, og det finder jeg er en såre rimelig ordning.

Hvad refusionen angår, må jeg udtrykke min skuffelse. Jeg var ikke tilfreds med de 85 pct., der var foreslået. Vi må holde for, at der her er tale om sociale ydelser, som samfundet for bare få år tilbage afholdt til 100 pct., og det kan ikke være rimeligt, at samfundet nu tvinger en del af befolkningen til at betale 20 eller 15 pct., eller hvor meget det nu kan blive — ja, det kan endog blive meget mere, for i de tilfælde, hvor der er tale om større kontingenter, vil jo også de enkelte komme til at yde et større bidrag. Derfor holder vi for, at disse 100 pct. burde indskrives i loven.

Med de foreslåede forhøjelser har ministeriet gjort opmærksom på, at medlemsbidraget skulle forøges på den ene eller den anden måde med 2,9 mill. kr. Havde kasserne ikke dette beløb, måtte det opkræves hos medlemmerne. Men det er da klart, at når man forhøjer huslejhjælpen, når man forhøjer aldersgrænsen for børnetillægs ydelse, vil kasserne komme ud for større udgifter. Jeg ved ikke, hvor meget mere medlemmerne vil blive pålignet, men større kontingenter må det under alle omstændigheder betyde. Vi er ikke indforstået med den foreslåede forringelse, som jo vil betyde, at de arbejdende og de arbejdsløse kommer til at betale en større del af hjælpen, end de ville komme til efter ministerens oprindelige lovforslag. Jeg hører oven i købet, at det ærede medlem hr. Aage Fogh vil have begrænset dette tillæg til 80 pct.; hidtil har det dog fulgt med de almindelige tilskudsbestemmelser opefter; nu forstod jeg det ærede medlem sådan, at 80 pct. måtte være højden. Under disse omstændigheder kan vi ikke